

רצון-עצמי, גאווה ופחד

שלום בשם האל. אני מביא לכם ברכות ידידי; מבורכת היא השעה. הרצאה זו לא תהיה מובנת לגמרי לאלה שאינם מכירים את ההרצאות הקודמות, היות שהיא חלק מסדרה. למען אותם ידידים שנמצאים כאן לראשונה, ברצוני לומר שוב: יש בני אדם שמתקשים מאוד להבין את האפשרות של תקשורת מסוג זה. אלה שאינם מבינים את הדברים המופלאים המתאפשרים בבריאתו של האל ממהרים להשתמש במילה "תת-מודע", שמקבלת לעתים קרובות פרשנות לא נכונה, כדי להסביר תופעה זו. אנא ידידי, היפרדו מן הדעה הקדומה שרוח [spirit] אינה יכולה להתבטא דרך בן אדם, ושמדובר רק בתת-מודע או בעל-מודע [superconscious] של המדיום – השם לא משנה – שאתם מאזינים לו. תקשורת עם עולם הרוח של כל הספרות [מימדים] תמיד היתה ותמיד תהיה אפשרית, בתנאי שבני אדם הרוצים לכונן תקשורת מסוג זה עונים על התנאים הדרושים לכך. העובדה שבמקרים מסוימים התקשורת איננה אותנטית לא אומרת שתמיד זה כך. יכולתי לתת הסבר ממצה יותר מדוע בן אנוש שנמצא עדיין במעגל הקארמה אינו מסוגל להביע את הידע שאני יכול להעביר בלי קושי דרך מדיום שנכנס לטראנס. אם הלא-מודע האנושי היה חדור בידע זה עד כדי כך שדי היה להיכנס לטראנס כדי להוציאו אל פני השטח, הפער בין מצב הטרנס לבין המצב הנורמלי לא היה כה גדול ידידי. אולם אין ברצוני להאריך בעיסוק בנושא זה. אני פשוט מבקש מכם, רק משום שרוב האנשים סביבכם מאמינים שזו אמונה תפלה, אל לכם לחשוב בגלל זה שתקשור אינו אפשרי, ושאלה הסבורים כך צודקים במאה אחוזים. אל לכם להאמין שהלא-מודע של אישה זו הוא המדבר אליכם הערב. זה לא נכון!

ועתה, ידידי, ההרצאה הערב תיראה לכם כמו ההרצאה הקודמת, בשל צביונה המופשט והפילוסופי מאוד, שכביכול לא קשור כלל לקיומכם העכשווי. ואולם, ההפך הוא הנכון. בהמשך ההרצאה עוד תראו, שפל מה שאני אומר לכם – ולא משנה עד כמה הדברים נראים רחוקים מהחיים שלכם לכאורה – לכל זה יש השפעה מיידית וישירה על חייכם.

ב"פיסטיס סופיה" [01], טקסט המופיע בהרצאותיה של ידידתי, ניתנת לכם תוכנית, או סכימה כפי שאתם קוראים לה, שבה מדורגות הספרות הרוחניות השונות. מיד מתחת ה"בל-יתואר", או "בית האלוהים" כפי שאנו קוראים לו, נמצאת ספרה בשם "עולם-האור הגבוה ביותר". בעולם-האור הגבוה ביותר נאגרים כוחות-אור במספר אינסופי, במאגר אחד ענק. מה הם אותם כוחות-אור? כוחות-האור מייצגים כל היבט אלוהי בבריאה וכל איכות או מעלה טובה שניתן להעלות על הדעת. כל היבט כזה מייצג כוח-אור מסוים, וכל אחד מהם מתגלם כרוח או כמלאך. אמרתי בהרצאה הקודמת שתריסר הכוחות הפעילים ותריסר הכוחות הפסיביים גם הם מתגלמים [personified]. אותו הדבר לגבי כוחות-האור; נציגי הרוחות או המלאכים מתקיימים יחד עם הנביעות שעולות מהם. הנביעות מכוחות אלה, המופיעות בצורה רוחנית מרוכזת בעלת מרקם מעודן ביותר, הן שיוצרות הוויות אלה, ומתוך הוויות אלה בתורן, נובעים, בהתאמה, כוחות-אור. כוחות-האור נאספים במאגר ענקים. כפי שהכול אחד עם האל, כך גם כוחות-האור. הם מהווים שלם אחד הוליסטי. עם זאת, כל אחד מכוחות-האור בולט כדבר-מה אינדיבידואלי וייחודי, על צבעו האחר, ריחו, הטון שלו, ואיכויות נוספות. אילו אמרתי לכם כמה סוגים של תפיסות קיימים בספרה גבוהה זו לא הייתם מאמינים, שכן ניחנתם בכושר תפיסה מוגבל ביותר. במאגר זה ניתן לזהות את הכוחות האינדיבידואליים, ויחד עם זאת, הם מהווים שלם אחד הרמוני. הם נובעים מתוך הספרה של עולם-האור הגבוה ביותר, שם הם מרוכזים, והם מחללים אל כל הספרות מתחתיו, בכוח שהולך ופוחת כמובן.

בהמשכה של תוכנית-מתאר זו תמצאו את "עולם האור הגבוה או האמצעי", שם חוזרים כוחות האור להיאסף שוב, כשהם מרוכזים ומתעבים למרקם מעט גס יותר, שעודנו מעודן מאין כמוהו ביחס לסטנדרטים שלכם. מכאן הם נשלחים אל כל העולמות האחרים. אולם בספרה זו, בעולם-האור הגבוה או האמצעי, הוויות-רוח, או התגלמויות אינדיבידואליות של כוחות-האור, מאורגנות יחד בארגונים, או כפי שהם נקראים ב"פיסטיס סופיה", "המסדרים". כל מסדר מייצג את אחד מכוחות-האור ובראשו רוח אינדיבידואלית, והמסדר משרת את "תוכנית ההצלה" כולה, בדרגות שונות, במעין הירארכיה. ניתן גם לכנות מסדרים אלה בשם "מקהלות", הנבדלות זו מזו באמצעות סימנים מייחדים, מראה הגלימות, וכדומה. כל ישות נבראת, לרבות כל אחד מכם, כל בן אנוש, שייכים לאחד מן המסדרים של כוחות-האור. הווייתכם הבסיסית הינה חלק מאחד מכוחות-האור והמסדר שלו. במדיטציה עמוקה, אם הגעתם לדרגת התפתחות מסוימת, ניתן לגלות, או לחוש, מהי קרקע-הווייתכם, דבר שכמובן אינו שולל מעלות, איכויות או כישירויות אחרים.

אולם קיים מרכיב-ליבה אחד משמעותי בכל הוויה, רוח או אדם. איכות בסיסית זו יכולה להיות אומץ לב, אחרת אהבה וטוב לב וכן הלאה. להיות אמיצי לב לא אומר שאין בכם אהבה או יכולת לאהוב. אף שנציגי המלאכים הגבוהים ביותר של כל כוח-אור חוננו בכל האיכויות האחרות גם כן, בכל זאת יש בהם איכות בסיסית בולטת אחת, המחזקת ומזינה את כל ההיבטים האלוהיים האחרים תחת להחליש אותם ולהדירם. כך שיש לכם אפשרות לגלות את הטון הבסיסי שלכם או את האיכות המייחדת את הווייתכם.

היות ששמעתם את סדרת ההרצאות הקודמת בעניין הבריאה *הנפילה* [מגן-עדן], אולי תוכלו להבין שלכל ההוויות בבריאה יש דבר אחד שהן מושלמות בו; אם *הנפילה* לא היתה מתרחשת, כוח-האור והכוח האלוהי השוכנים בתוך כל הוויה היו משרתים מטרה אחרת, להשלים [complimenting] את השלמות [perfection] בדרכים אחרות, וכך להיות כאלוהים ממש. בטרם הגענו לשלב זה, ניתן להיות כאלוהים רק באופן חלקי. אחרי הגשמת "תוכנית ההצלה", התרחבות נוספת לכיוון השלמות תימשך.

כפי שהדברים עומדים כעת, המסדרים, על כל ההוויות הרבות מספור השייכות להם, הם מושלמים בדרך ייחודית אחת. הדבר חל גם על רוחות-נופלות [fallen spirits], אשר שמרו על שלמותן הבסיסית, בלי נזק ממשי לטבען ולכישרונו המקוריים, אף שאלה מוסתרים על ידי העצמי הנמוך ומכוסים בשכבות רבות של אי-שלמות בדרגות שונות של דחיסות.

התהליך של חשיפת שלמותנו הבסיסית מהווה את נתיב ההיטהרות. יש כאן חומר טוב למדיטציה לחלק מכם. במצב התפתחותכם הנוכחי, עליכם להתרכז ולגלות מהו באמת העצמי הנמוך שלכם. פירוש הדבר שעליכם למצוא את המגרעות שלכם ולהפנים לחלוטין את קיומן, את משמעותן, ואת השפעתן עליכם ועל חייכם. חשוב גם, בשלב מסוים בעבודתכם, להתוודע אל האינדיבידואליות המייחדת את העצמי הגבוה שלכם, ולנצל אותה להיטהרות ולמימוש כוחכם הייחודי.

בהרצאה קודמת דנתי בשלושת המכשולים הבסיסיים לשלמות, החלים על כולם כאחד: רצון-עצמי, גאווה ופחד. מאז *הנפילה*, שלוש תכונות אלה רק הלכו והתחזקו עם התקדמות *הנפילה*; תכונות אלה מעמעמות את אורכם הבסיסי. מטרתו של נתיב ההיטהרות היא לא רק לחוש מהו האור הבסיסי שלכם, אלא גם לתפוס שרצון-עצמי, גאווה ופחד קיימים בכם, ולגלות באיזו מידה, איך מתרחשת האינטראקציה ביניהם, ואיך כל אחד תלוי באחר; שכן רק עם הבנה זו לגבי עצמכם תהיו מסוגלים להתגבר על הקירות הקודרים אשר חוסמים את הדרך ביניכם לבין האור הבסיסי שלכם.

על פניו, ידידי, תוכלו לשאול: איך רצון-עצמי, גאווה ופחד קשורים זה לזה? מדוע האחד לא יעלה על הדעת בלי האחר? שכן זהו המצב, ידידי. אם יש לכם אחת מהתכונות, חייבות להיות

לכם כל השלוש. ייתכן שתכונה אחת חזקה מהאחרת, או גלויה יותר, או מודעת יותר מאחרת. אולם אי אפשר להחזיק בשתיים בלבד, בעוד השלישית נעדרת לגמרי. השתדלות כנה ללכת בנתיב ההיטהרות ולהבין את התפקיד של רצון-עצמי, גאווה ופחד היא דבר חיוני בהחלט בנתיב ההתמרה. אל לכם להאמין שיש אדם חי כלשהו שהוא משוחרר לגמרי מרצון-עצמי, מגאווה ומפחד. על כן, המילים שלי חלות על כולם. ההבדל היחיד עשוי להיות זה, שלאחדים יהיה יותר, ולאחרים פחות. אדגים זאת לפניכם במילים הבאות, שיהיו חשובות מאוד להבנה-העצמית שלכם. ראשית עלינו לחזור ולהבהיר, שיש הבדל ברור בין רצון-עצמי לרצון חופשי. כדי לוודא שאתם מבינים היטב את ההבדל בהקשר שלנו, אחזור ואומר שרצון חופשי יכול לשמש לטובה או לרעה; זה חשוב. לא ניתן לומר שהוא משרת רק מטרות טובות, שהרי כפי שאמרתי כרגע, הוא יכול לשמש למטרות זדון גם כן. עם זאת, אין ספק שהתפתחות-עצמית לא תושג בלי שימוש מלא ברצון חופשי. רצון האל אינו יכול להתגשם אלא אם אתם משתמשים ברצונכם החופשי כדי לקבל את רצון האל מרצונכם אתם ומבחירה אישית. רצון חופשי הוא המתנה הגדולה ביותר שהוענקה לכם; בלעדיו, לעולם לא תוכלו להגיע למעמדכם האלוהי.

אולם יש להבדיל בינו לבין רצון-עצמי, רצונו של העצמי הקטן, של האגו הקטן. רצון-עצמי חותר לקבל את מה שהוא רוצה, בלי להתחשב בתוצאות ובנוק שעלולים להיגרם לאחרים, ולפיכך גם לעצמי בסופו של דבר. רק שהאגו הקטן הוא עיוור מכדי לראות זאת. רצון-עצמי הוא מצב עיוור ולא-בוגר, עיוור מכדי לתפוס שהדבר שבו הוא חושק מנוגד לחוק הרוחני ולכן חייב לכלוא את העצמי בסבל. קחו לדוגמה אדם לא-מפותח מבחינה רוחנית, פושע למשל. אדם כזה ישתמש ברצונו-העצמי בדרך ברורה מאוד להפקת מה שנראה כתועלת מיידית כביכול, תוך התעלמות מכל החוקים – רוחניים ואנושיים כאחד. כל דבר שמקנה לו יתרון בעיני עצמו, הוא רוצה להשיג.

אך אנו לא עוסקים עתה במקרים כה קלים לזיהוי. אדם ממוצע אינו מבצע פשעים או מעשים אנטי-חברתיים; בחלקו, כי הוא או היא מרגישים שלא נכון לנהוג כך – שהרי גם אצל אדם לא דתי, התחושה לאתיקה כבר מפותחת די הצורך להתנגד לתשוקות שעוד עשויות להיות לעצמי הנמוך – ובחלקו, כי הוא או היא פשוט פוחדים מדי להיכנס לעימות עם הסביבה. אולם לא נדון כאן במעשיהם הגלויים של אנשים הנדחפים על ידי רצון-עצמי, כי הדבר לא רלוונטי לאיש מכם. אנו נתמקד בזרמים הרגשיים של הרצון-העצמי בתוך כל אחד מכם. שכן כל הוויה לא-מטוהרת משתוקקת, אפשר שבצורה לא מודעת, לדברים לא נכונים ולדברים המנוגדים לחוק הרוחני. קונפליקט זה בין התשוקה המודעת לתשוקה הלא-מודעת מייצג את הנכות [או "המעצור"] הגדולה ביותר בהתפתחות שלכם. לפיכך, יש חשיבות עליונה לכך שתאזרו אומץ ותבחנו את הרגשות שלכם, ושתתרגמו אותם למילים ברורות ותמציתיות כדי להבין, "יש לי כאן תשוקה הנובעת מהאגו הקטן ומרצוני-העצמי, שאינה תואמת את החלק האחר בטבע שלי, שגם הוא אמיתי באותה המידה".

איך כל זה קשור לפחד? אם הרצון-העצמי שלכם הוא חזק – והוא יכול להיות חזק אף יותר אם איננו מודע – אתם אנוסים לחיות בפחד מתמשך, שמא לא יתמלאו התשוקות של רצונכם-העצמי. באופן זה, יחד עם רצון-עצמי, אתם מוצאים גם פחד. שכן בעומק לבכם אתם יודעים גם יודעים שכל משאלותיו של הרצון-העצמי לא יוכלו להתגשם לעולם. בעיקרון, אלה משאלות בלתי אפשריות ובלתי מתקבלות על הדעת. במקרה הפרטי שלכם, בשל חיים קודמים ומכשולים שהצבתם בנשמתכם, מה שאתם מייחלים לו לא יכול להתגשם, לפחות לא כרגע, אלא אם כן אתם מגלים את המכשולים ומפנים אותם.

הזרמים שבתוכם נעים לכיוונים שונים: הרצון-העצמי משתוקק חזק מאוד לדבר הלא-נכון, או לדבר בלתי אפשרי או מנוגד לזרמים אחרים בתוכם, ובאותו הזמן נמצא בכם גם הידע

הפנימי של הווייתכם העמוקה יותר, של העצמי הגבוה, שיודע היטב שרצונות אלה אינם ניתנים למילוי. ידע זה יוצר פחד, שכן הרצון-העצמי ממשיך לדרוש לקבל את סיפוקיו.

אם תמדטו על המילים האלה ידידי, תרכשו תובנה גדולה מאוד לגבי נשמתכם, לגבי החיים שלכם ולגבי מצבכם הנוכחי. ושוב, כדי להבין, לא די להאזין למילים פעם אחת. אם תמדטו עליהן ותיישמו אותן, אתם תתחילו לחפש היכן בתוכם מצויים מאוויים כאלה; אתם תראו איך הפחד עולה אוטומטית מן התשוקות של הרצון-העצמי. באופן זה תעלו שלב נוסף בסולם ההתפתחות. אולם חייב להיות לכם האומץ לחפש בכיוון זה, שכן רק שם טמון השחרור מן הכבלים שלכם.

ועתה הבה נפנה אל הגאווה [pride]. מה פירוש גאווה? פירושה שהאגו שלכם חשוב יותר מזה של אדם אחר, וכן שאתם חושקים ביתרונות לעצמכם, ושיש בכם גאווה [vanity]. אם אתם מרגישים את ההשפלה של אדם אחר פחות מאשר את ההשפלה שלכם, עוד נותרה בכם יותר מדי גאווה. ומי אינו מרגיש כך ידידי? למי, בכנות, יש את אותה התגובה להשפלה של אחרים כמו להשפלה שלו עצמו? לאף אחד מכם! אם אתם עצמכם מושפלים, אתם נפגעים; אם אדם אחר מושפל באותה הצורה, אולי צר לכם עליו, אך אין ספק שהתגובה שלכם שונה לחלוטין, לא משנה עד כמה אתם משתדלים לספר לעצמכם שאין זה כך. היו כנים עם עצמכם; הכנות בטוח תועיל לכם הרבה יותר מכל הונאה-עצמית. שינוי הרגשות מתרחש בדרכים עקיפות, לא בכוח, וגם לא בניסיון לשכנע את עצמכם שאתם מרגישים כפי שאינכם מרגישים! לפיכך, גם מהבחינה הזו, הערכה-עצמית [self-appraisal] תהיה האמצעי הטוב ביותר לשינוי הדרגתי ברגשות שלכם.

לא שאני מציע שתנסו לייצר רגשות כאילו היה מדובר בגאווה פגועה של אדם אחר. לא. תחת זאת, למדו לא לייחס לעצמכם חשיבות כה גדולה, שכן גאוותכם הקטנה והאגו הקטן לא משנים אפילו כדי מחצית ממה שהרגשות שלכם טוענים. אם תלמדו לסגל לעצמכם ריחוק מסוים מן הגאווה [vanity] שלכם, אז ורק אז תהיה לכם תחושה נכונה של פרופורציה כשתשוו את עצמכם לאחרים, ולכן התגובות שלכם באשר לאחרים יהיו כמו כלפי עצמכם. זו הכוונה באמירה, ואהבת לרעך כמוך. כל עוד אינכם משתתפים ברגשותיו של אחיכם כאילו היה הוא אתם עצמכם, אתם מפרים את חוק הצדק הרוחני, לבד מחוק האחוה. היו בטוחים שלא צודק להגיב לאחרים אחרת מאשר לעצמכם. הצורה שאתם פועלים בה יכולה להיות כן צודקת, נכון, ויש כאלה שישתפקו בכך; אך לא אתם. לכם ידוע שהמעשים שלכם, ואפילו המחשבות שלכם, לא די בהם כדי לאפשר לנביעת [emanation] הצדק הטהורה לחזור; כוח-האור שלכם לא יכול להשתחרר, כל עוד הרגשות שלכם אינם תואמים את החוקים הרוחניים. מכאן שיש אי צדק ברגשות שלכם: אתם מציבים את עצמכם במקום גבוה מזה של אחיכם.

ברגע שאתם מייחסים לגאווה [vanity and pride] שלכם חשיבות כה גדולה, שוב חזרתם לחיות בפחד מתמיד, שמא גאוותכם לא תזכה לחיזוקים מהסובבים. כך שיש לוותר, מהבחינה הרגשית, על התשוקה להציב את עצמכם גבוה מעל אחיכם היצורים האחרים. רק בדרך זו תהיו חופשיים לחיות בלי פחד.

אין צורך להכביר בפרטים כדי להראות לכם את הקשר בין רצון-עצמי לגאווה. זה קל. תוכלו לעשות זאת בעצמכם. תוכלו להשתמש בזה כבתרגיל מדיטציה. אולם אל לכם לעשות זאת באופן מופשט או בצורה לא-אישית; נסו למצוא לזה יישום מיידי לגבי עצמכם, נסו לראות היכן אתם מרגישים ככה. בכל הנוגע לקשר בין רצון-עצמי לפחד, או בין גאווה לפחד, כבר הראיתי לכם את הדבר. כל יום מִזְמָן לכם מספר הזדמנויות להתבונן ברגשות שלכם בדרך זו בדיוק.

לרוע המזל אתם מדלגים על רוב ההזדמנויות לדעת את עצמכם ולהיטהר; אתם נותנים להן לחלוף על פניכם. אם הרגשה לא נעימה מופיעה, אתם ממהרים להניח אותה בצד.

קל יהיה למצוא תירוצים: המגרעות והחסרונות של אנשים אחרים אמורות להיות מי שאחראי לדיסהרמוניה ולקונפליקטים הקיימים בתוכם. אולם יש פעמים שבהן אינכם יכולים למצוא אף אחד להאשים. כשכך קורה, אתם פשוט מכסים על כך וממהרים להסביר: סתם יש

לכם מצב רוח רע; אתם לא יודעים מה מטריד אתכם; החיים קשים באופן כללי; אולי אפילו מזג האוויר הוא האחראי לזה. לא, ידידי! בכל פעם שאתם מוטרדים ממהו, התשובה תימצא לאור מה שאמרתי לכם עכשיו. נקודת מבט זו תועיל לכם הרבה יותר בבואכם להשיג שלמות-עצמית [self-perfection] ושחרור, ידידי. כל עוד אתם לכודים במלכודת של רצון-עצמי, גאווה ופחד, אף פעם לא תוכלו להיות מאושרים. זה בלתי אפשרי. אתם יכולים להיאבק כאוות נפשכם בחוץ, אתם יכולים לעשות ככל העולה על דעתם בחוץ. אולם בכך אתם מסירים את הסימפטומים בלבד; אינכם כורתים את הסרטן הפנימי. הרהרו במילים אלה; מדטו עליהן. יש בהן אוצר של חומר מועיל, ומפתח לפתרון בעיותיכם.

ועתה ידידי אתפנה לשאלותיכם ואשיב עליהן כמיטב יכולתי.

שאלה: האם הרצון לשרת את האל ולהיות אדם טוב יותר אינו רצון אנוכי בפני עצמו, שהרי פירושו שנהיה מאושרים?

תשובה: שאלה טובה שאלת ילדי, ואענה לך. אף שאנשים עשויים להיכנס לנתיב ההתמרה מתוך מניע כזה, לא לגמרי טהור, בכל זאת עדיף להיכנס אליו מאשר לשמור מרחק. אם תמשיכו להתקדם בנתיב, במוקדם או במאוחר תהיו חייבים להבין שאתם האדם שלצדכם, ושהאדם שלצדכם הוא אתם. אם הפכתם לאנשים מאושרים, תהיו חייבים לגרום אושר לאחרים. וכשאני אומר מאושרים, אינני מתכוון לאושר שאתם מאמינים שתזכו לו עם התגשמות המשאלות של רצונכם-העצמי. אני מדבר על האושר הגדול יותר שחייב ליפול בחיקכם כשאתם הולכים בנתיב לטיהור-עצמי. מרגע שתגיעו לגובה מסוים בהתפתחותכם, אושרכם האישי יחדל להיות המטרה. הוא יהיה האמצעי אל המטרה.

אני מייצע לכם, אפילו לפני שרכשתם הבנה זו ועוד לפני שתוכלו להרגיש כך, להתפלל לא רק להבין את מה שאני אומר כאן. התפללו לכוח ולהארה גם כן, ולכל מה שנחוץ כדי ללכת בנתיב זה, לא רק למען עצמכם אלא כדי שתהפכו להיות מקור לנתינה ולשירות. בעיקרו, פירוש הדבר הוא שהמטרה האולטימטיבית אינה אושרכם האישי, אלא השירות שאתם מעניקים ואתם לאחרים. אך אל תרמו את עצמכם; הבינו עוד כמה רחוקים הרגשות שלכם מהתפילה שלכם. בכך שתראו את הפער ביניהם ועדיין תתפללו למטרה זו ותמשיכו במלאכת הניתוח-העצמי והכנות-העצמית, יום אחד תרגישו כאילו אתם אחד עם כל היצורים.

שאלה: אם הנשמה שלנו מקבלת שיעורים בזמן השינה, מדוע איננו זוכרים במצב הערות את מה שלמדה נשמתנו?

תשובה: יש לכך סיבות רבות וטובות. קודם כל, קיימות אותן הסיבות שפועלות כאשר הזיכרון של גלגולכם הקודם נלקח מכם מגלגול אחד למשנהו, או כשהזיכרון אודות קיום הנשמה בעולמות הרוח בין הגלגולים נחסם. אם הידע על הקיום של רוחות, של עולמות כבירים המתקיימים מעבר לספירה של כדור הארץ שלכם, ועובדת קיומם של גלגולים חוזרים ונשנים, אם ידע זה היה זמין לכם בקלות, לא היתה לכם כל אפשרות להגשים את [מטרת] חייכם. הכל היה קל מדי. אוצר הידע הגבוה ביותר דורש מאבק; המחיר שיש לשלם עליו הוא התפתחות-עצמית וניצחונות על העצמי הנמוך. לא משנה כמה הרביתם לקרוא בנושא, דבר לא ישכנע אתכם כל עוד לא רכשתם הארה אלוהית. הארה אלוהית היא דבר שצריך לעבוד למענו. עליכם לשלם את מחירה ולהיות ראויים לה, כי זו המתת הגבוהה ביותר. אם ידע על חייכם הקודמים ועל העולם שמעבר היו פשוט נופלים לחיקכם – על ידי שימור הזיכרון או באמצעים אחרים – לא היה מאבק ולכן גם לא היתה התפתחות. יתר על כן, ידיעת גורמים מסוימים על חייכם הקודמים יכולה גם להפריע. כל עוד אינכם בשלים לכך – בשלות שתושג רק דרך התפתחות[עצמית] – ידיעת דברים מסוימים עלולה להזיק לכם.

בשנתכם, כאשר רוחכם נמצאת בעולם הרוח, לעתים קרובות אתם מקבלים תובנות אודות גלגולים קודמים, אודות הסיבות לחייכם הנוכחיים, ואודות מה שאתם אמורים לבצע. ידע מכאיב

עשוי להתקשר לכך, כזה שאינכם יכולים לעשות בו שימוש בונה כרגע; ידע זה עשוי לדכא אתכם ולמנוע מכם להתפתח. אלוהים נתן לכם הזדמנות לפתוח דף חדש, בלי כל מעמסה. צברתם הישגים בספרת כדור הארץ, ובהתאם להם תקבלו הדרכה, הנחייה ויעוץ בעולם הרוח, כאשר גופכם ישן ורוחכם חופשייה; ידע זה נשאר בלא-מודע שלכם ויכול להשפיע עליכם בעקיפין בזמן הערות, אפילו אם אינכם יודעים מדוע את מגיבים בצורות מסוימות, מדוע אתם מחליטים החלטות מסוימות, וכן הלאה. במודע, עליכם להילחם על כל דבר, על ידע, כמו גם על התפתחות רוחנית. ב'להילחם', כוונתי כמובן [לצורך] להילחם בעצמי הנמוך. כמו כן, אצל אדם שכבר עבר התפתחות מסוימת, במשך שעות השינה הוא או היא עשויים לבצע משימות בשיתוף עם רוחות אחרות שאינן בתוך גוף, או עם בני אדם אחרים, שגם הם ישנים. בכך אתם עוזרים לאחרים, ולפיכך ל"תוכנית ההצלה" כולה. אולם הזיכרון חייב להישאר עמום, אלא אם כן הנסיבות יוצאות דופן. גם זה עשוי לקרות.

שאלה: באיזו צורה רואות רוחות לא מפותחות את הרוחות הגבוהות יותר?

תשובה: כשרוחות לא מפותחות נתקלות ברוחות גבוהות, הן אינן רואות אותן כמלאכים או כיצורי-אור. זה יהיה קל הרבה יותר מדי. ושוב, אותו החוק תקף גם כאן. אם רוחות גבוהות באות לספרות נמוכות, והן אכן נוהגות לעשות כן במרווחי זמן מסוימים וקבועים, ובהתאם לתוכנית, הן משנות את הנוזלים שלהן ואורך לא נראה. שכן יהיה קל מדי ליצורים אלה לקבל את דברי האל כאשר הדברים נאמרים על ידי מלאך מובהק. כמה מכם, לדוגמה, אומרים "אילו יכולתי לראות את אלוהים, או אילו יכולתי לראות מלאך, הייתי מאמין". אולם אינכם מקשיבים למילים שבפי. אותו הדבר לגבי הרוחות. אין כל הבדל.

עליהן ללמוד, בדיוק כמוכם, להבחין בין נכון לשגוי, בין אמת לאי-אמת בזכות האמת עצמה, לא משום שהדובר הוא בר סמכה שקל להאמין לו. כמה אנשים מקבלים משהו שנאמר על ידי נכבד בר סמכה, אך דוחים את אותן מלים עצמן אם הן נאמרות על ידי מישהו שהם מסתכלים עליו מלמעלה! דבר זה לא אומר שהם מפותחים. התפתחות פירושה עצמאות, היכולת להפריד אמת מאי-אמת.

מכאן שהרוחות בספרות הנמוכות אינן רואות את המלאכים כפי שהם באמת. רוחות גבוהות נראות להם בדיוק כמו אחד מסוגם, וכך הם גם מדברים אליו. לרוחות נותר אז להחליט בעצמן האם הן רוצות או לא רוצות להאמין לתקשור שמועבר אליהן. עליהן לקבל את הדברים שהן שומעות רק לפי ערך הדברים עצמם, ולכן טוב שהן מאמינות שהרעיונות מגיעים אליהן ממישהו ברמה שלהן.

וכך גם לגבי האנושות; רוחות רבות, בדרגות שונות של התפתחות, מתגלגלות אל כדור הארץ; אולם הצורה האנושית או המראה החיצוני אינם מצביעים על [רמת ה]התפתחות [של] הישות.

זוהי הדרך היחידה שבה תוכלו להשתחרר ולהיות עצמאיים באמת.

עם זאת, גם כאן יש כמה יוצאים מן הכלל. לא שיש באמת יוצאים מן הכלל לחוק המחייב בחירה עצמאית וזיהוי בכוחות עצמכם, אולם בזמנים מסוימים אור חודר במידה מסוימת לתוך עולם החושך. מלאכי האלוהים מתגלים לכם אז. גם זה קורה מסיבות טובות, אך לא במטרה להקנות אמת ליצורים בספרות הנמוכות. היו מבורכים.

נערך על ידי ג'ודית וג'ון סולי